

Svar (31/8 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Personer, der har været indsat i kriminalforsorgens institutioner inden den 1. juli 1994, skal fortsat betale for udgifterne til underhold, forplejning og hjemsendelse (afsoningsomkostninger), som er påløbet indtil denne dato, efter de regler, som var gældende forud herfor.

Det er pålagt politiet at inddrive omkostningerne. Politiet kan dog ud fra et skøn i det enkelte tilfælde afskrive omkostningerne som uerholdelige, hvis inddrivelse efter de foreliggende oplysninger om skyldnerens forhold, navnlig økonomiske, må anses for udelukket. Afslår politiet dette, kan skyldneren klage til Direktoratet for Kriminalforsorgen. Den pågældende har på denne måde mulighed for at få prøvet, om politiets afgørelse er i overensstemmelse med almindelig praksis på området.

Ved afgørelse af klager over politiets inddrivelse af sagsomkostninger foretager direktoratet en vurdering af, om afsoningsomkostningerne undtagelsesvis ikke bør inddrives. Dette vil efter direktoratets praksis kun være tilfældet, hvor den pågældendes økonomiske og sociale forhold umiddelbart forekommer så udtalt dårlige, at inddrivelse, selv over en tidshorizont helt frem til forældelse indtræder, må antages at være udsigtsløs.

Spm. nr. S 3613

Til justitsministeren (20/8 01) af:

Tom Behnke (UP):

»Er det korrekt, at en dømt person, der skal bo på en bestemt institution, men som har arbejde, ikke kan modtage befodringsfradrag, fordi opholdet på institutionen regnes som ophold i sommerhus?«

Begrundelse

Når en seksualforbryder f.eks. modtager en betinget dom i stedet for at gå i behandling, skal vedkommende som oftest bo på en bestemt institution, men kan godt få lov til at beholde sit arbejde. Vedkommende kan imidlertid ikke få befodringsfradrag for afstanden mellem arbej-

de og institutionen, da institutionsophold regnes som ophold i sommerhus.

Men ophold på en bestemt institution i forbindelse med en betinget dom kan på ingen måde regnes for det samme som et frivilligt ophold i et sommerhus. Den praksis eksisterer dog, og derfor ønskes ministerens svar på ovenstående spørgsmål, så det også i fremtiden kan betale sig for seksualforbrydere at gå i behandling og dermed fjerne risici for recidiv.

Svar (31/8 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at man er i færd med at indhente de ønskede oplysninger fra Skatteministeriet.

Når oplysningerne foreligger, vil Justitsministeriet vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 3624

Til skatteministeren (20/8 01) af:

Mariann Fischer Boel (V):

»Vil ministeren oplyse gennemsnitsejendomspriser for huse på f.eks. 130 m² i lande, som danskere typisk ejer ekstrabolig i, som England, Sverige, Norge, Frankrig, Schweiz, Italien og Spanien, oplyse gennemsnitsprisstigninger i disse lande fra Pinsepakken fra 1998 og frem til dato, og oplyse, hvor meget en dansker betaler i ejendomsværdiskat, hvis han har et hus på 130 m² i de pågældende lande, og hvor meget en dansker betaler i ejendomsværdiskat i gennemsnit for et gennemsnitshus i Danmark?«

Svar (29/8 01)

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Det har ikke været muligt at fremskaffe oplysninger om hverken gennemsnitspriser eller prisstigninger for huse i de nævnte lande. Der findes således ikke en egentlig offentlig årlig ejendomsvurdering som den danske, der baserer sig på faktisk konstaterede priser for solgte ejendomme. Jeg er dog bekendt med, at der findes forskellige former for opgørelser af værdien af fast ejendom.